

[Knud Thomsen.]

der har ført til det lovforslag, der ligger på tingets bord i dag, lider af den fejl, at det har været forankret i synspunkter, der i dag er forældede, fordi man ikke har taget hensyn til den i mellemtiden skete udvikling. Den rekommandation, der blev givet af Nordisk Råd for en eller anden form for nordisk patentinstitut, respekterer jeg fuldt ud, men det kan næppe have været Nordisk Råds mening, at man blot for at oprette noget nordisk skulle lukke øjnene for behovet for en virkelig modernisering af en vigtig gren af lovgivningen.

På mange områder vil lovforslaget, hvis det gennemføres i sin nuværende form, få højst uheldige følger. Enkeltheder kan vi komme tilbage til i udvalget, men jeg vil gerne som et typisk eksempel fremhæve følgende: vi fik i udvalget ved det lille møde, vi havde sidste folketingsår, besøg af deputationer, og til stede var blandt andre formanden for Danmarks teknisk-videnskabelige forskningsråd, dr. techn. Neergaard. Han sagde jævnt og bramfrit til folketingsudvalget: vil ikke en af politikerne være så venlig at fortælle mig, hvordan man mener at tjene blot en eneste dansk interesse ved at indføre patenter på levnedsmidler? Det var altså det synspunkt, den øverste administrator af den statsligt understøttede teknisk-videnskabelige forskning her i landet havde.

Dette lovforslag er, som jeg har sagt, et forslag, der vil få virkninger ikke alene for erhvervslivet, men for hele befolkningen. Jeg henstiller, at vi under udvalgsarbejdet tager en aldeles fordomsfri drøftelse af lovforslaget. Vi er positivt indstillet fra vor side over for en ajourføring, over for en nyordning; kun kan vi ikke følge den vej, der er angivet i det her foreliggende lovforslag.

Poul Dam: Jeg kunne i og for sig begrænse mig til at henvise til, hvad jeg sagde ved første behandling i det foregående folketingsår, men der er dog et par principielle spørgsmål, som jeg synes jeg har lyst til at drage frem i denne sammenhæng:

Det første er selve det folketestingstekniske. Jeg ved, at der tidligere har været tale om, at man undertiden kunne have første be-

handling skriftligt i stedet for mundtligt, og jeg må sige, at dette er et smukt eksempel på, at det kunne være nyttigt. Det er jo ikke nogen reel debat, der kan foregå her; man kunne næsten kalde det en pseudo-debat. Vi står op og siger nogle i og for sig meget kloge og forstandige ting, og jeg har da med stor interesse hørt på, hvad hr. Knud Thomsen lige har sagt, men dette kunne vi akkurat lige så godt have gjort skriftligt; vi kunne derved spare vor egen og andres tid.

Det andet er et spørgsmål, som hr. Knud Thomsen også nævned. Det er spørgsmålet om forholdet mellem embedsmændenes og folketingets indflydelse på lovgivningsarbejdet. Vi har her haft et meget stort embedsmandsarbejde på fællesnordisk basis, som har givet en række betænkninger og andet materiale, og på grundlag heraf har vi fået forelagt et lovforslag, som jo i og for sig forventes vedtaget uden ændringer; det er det, der er forudsætningen for den nordiske enhed. Folketinget er her i den situation, at vi kan få lov til at sige nej, naturligvis, og så har vi sparket til det hellige nordiske samarbejde, eller vi kan sige ja til alle detaljerne, detaljer, som man i og for sig ikke har haft nogen indflydelse på fra politisk side. Det er næppe nogen god løsning. Jeg er helt enig i, at vi uden embedsmændenes forarbejde ikke kan lovgive på disse områder, men på en eller anden måde må man sikre, at et politisk element kommer ind så tidligt, at folketingets hænder ikke er aldeles bundne.

Det tredje problem, jeg vil rejse, er spørgsmålet om, hvor meget man skal glæde sig over det nordiske samarbejde og det internationale samarbejde og den enhed, som herigennem kan opnås. Hvad betyder denne enhed? For i dette tilfælde er der jo tale om en enhed i bogstaveligste forstand. Meget andet af den nordiske lovgivning, vi har haft, har været parallellovgivning, hvor der var mulighed for at variere i de forskellige lande på de punkter, hvor man absolut ikke mente at man kunne tilslutte sig en fælles løsning. Her skal vi have en fuldkommen identisk løsning af hensyn til de fællesnordiske patenter. Ja, herved sker der jo det, at man binder sig til en ganske bestemt retsorden på et område, som har væsentlig betydning for vor samfundsform,